

kende, at Spørgsmaalet om Hjælp og Understøttelse til arbejdsløse er en Opgave, som Staten ikke kan blive ved med at skyde fra sig, og der gøres fra privat Side prisværdige Bestræbelser for at tilvejebringe de bedst mulige Oplysninger til Bedømmelse af disse Forhold. Men selv om der gøres Anstrengelser for at opnaa det bedst mulige, skal jeg erkende, at det er langt fra ideelt. De samvirkende Fagforbund indsamle saaledes Oplysninger vedrørende Arbejdsløsheden, men jeg mener, at Staten burde paatage sig denne Opgave gennem Bureauet eller, vil man ikke det, saa dog støtte Optagelsen af en Arbejdsløshedsstatistik. Det har Staten hidtil ladet ligge, men jeg henstiller, at man søgte at tage Opgaven op. Jeg kan paa Fagforeningernes Vegne erklære, at hvor vi ere i Stand til at støtte paa dette Omraade som paa andre, hvor vi staa i Forbindelse med Bureauet, skal vor Hjælp ikke udeblive. Hvis Ministeren vilde foretrække at give et Tilskud f. Eks. til de samvirkende Fagforbund, som nu har Tingen i Gang, var det jo ogsaa en Vej at gaa, men jeg mener selv, at det kun var et Surrogat for, hvad det burde være, nemlig at Staten selv overtog det. — Jeg vender mig atter til den ærede Indenrigsminister, og det er for at spørge, om vi i denne Samling kunne vente et Meterlovsforslag. Sidste Gang Sagen forelaa til Behandling i Rigsdagen, var i 1898. Der blev nedsat Udvalg derom, men der kom ingen Betænkning; Sagen døde altsaa hen. Sagen har i alt været til Behandling 7 Gange i Folketinget og 3 Gange i Landstinget, den er vedtagen 3 Gange i Landstinget og 1 Gang i Folketinget. Der er altsaa leget Kispuds med denne overmaade vigtige Sag, den er ikke bleven til Virkelighed, og de, der ere i denne Sal, vide jo rigtig godt, at det er en Lov, der tiltrænges, og som overmaade mange Mennesker længes meget efter. Mange inden for Handelen og Haandværket og vistnok ogsaa inden for Landbruget vilde gerne se denne Lov blive til Virkelighed, og forhaabentlig vil den ogsaa komme nu. Da den sidst var fremme i Folketinget, sagde, saa vidt jeg forstod, Ordføreren for Flertallet, at man vilde vistnok ikke fremme denne Lov; thi man vilde ikke komme hjem til Vælgerne med den som eneste Resultat. Nu har det Parti, som Ordføreren den Gang tilhørte og fremdeles tilhører, Resultater at vise hen til, saa nu er den Omstændighed, at man skulde komme til Vælgerne og sige, at man ikke har udført mere, ikke længere til Stede, saa jeg antager ogsaa af

den Grund, at den ærede Minister vil glæde Landets Befolkning med at fremsætte og søge gennemført en Meterlov.

Martin Madsen: Det er med nogen Forundring, at jeg i denne Debat har hørt, at Højre er et revolutionært og ikke noget konservativt Parti. Det Medlem, der udtalte dette, maa enten ikke have forstaaet den Udvikling, der er foregaaet i den sidste Menneskealder, eller ogsaa har han stillet Sagerne ikke alene paa Spidsen, men nærmest paa Hovedet. Jeg kunde ogsaa tænke mig en anden Grund — jeg agter slet ikke at følge ham paa dette Omraade — men jeg kunde tænke mig, at han har fundet det saa lummert i visse Retninger for sit eget Parti, at han havde anset det for heldigt at prøve paa at føre Diskussionen ind paa de gamle provisoriske Emner og derved aflede Opmærksomheden. Hvis dette skulde være Tilfældet, vil jeg kun sige, at de Sko ere slidte, forslidte, der er ingen, der kan marchere med dem længere, hvis man vil fremad. Jeg kunde, som sagt, ønske at tage Anledning heraf til at udtale min Opfattelse af Stillingen, og der er en anden Grund, hvorfor jeg kunde ønske det. Det er særlig det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik), der har fundet sig foranlediget til at søge inden for Højre eller den konservative Gruppe om, hvorledes den befinder sig, hvorvidt den har Livskraft osv. osv. Der er maaske mange, der tænke ligesaa, og man hører fremdeles jævnligen fra de Herrer Venstremænds Side, at vi ere et døende Parti, at vi dø og ikke kunne vente mere at samle os og komme til Vækst, og jeg kunde ogsaa i den Anledning have lyst til at gøre nogle Bemærkninger. Jeg vil da først sige, at den Stilling, som Højre har høvedet i København, saavel under Valget i Sommer som under Landstingsvalget, er af den Natur, at der ikke er Grund til at raillere over, at vi glæde os ved den. Naar et Parti har lidt saa mange Nederlag paa Grund af ganske unaturlige Forhold, som vi have gjort i en Række af Aar, er det meget naturligt, at vi glæde os, naar der endelig kommer en Vending i Sagerne. Det er saa meget mere naturligt, naar man hører enkelte af de Herrer udtale sig om de „smertelige Tab“, de have lidt ved denne Lejlighed; thi have disse Tab været saa smertelige for dem, saa maa Glæden ganske naturlig være saa meget stærkere hos os; de to Ting afbalancere ganske simpelt hinanden. Jeg vil i denne Forbindelse sige, at hvad der nu end kan være de